

*Jeżeli Panie Boże
Mój zamysł Ci się spodoba,
Wymyśliłem go nie ja, lecz
Ty, Stwórcu. Twe słowa!*

Mieczysław Adamczyk

Szanowni Państwo!

Koncepcja tego Studium – projektu, czy też inaczej zamysłu – zrodziła się z przypadku w 2020 r. w czasie nasilonych manifestacji ulicznych, zwanych Manifami, organizowanych przez niektóre środowiska kobiece, a głównie ideologicznie związane z opozycyjnymi strukturami partii politycznych w Polsce. Pod hasłami wolności, równości, demokracji (i wieloma innymi) manifestujące kobiety chętnie podejmowały – inne – skierowane przeciw nadrzędnym wartościom cywilizacji chrześcijańskiej i jej ładu, których ostoją w Polsce jest m.in. Kościół katolicki.

*Odchodzenie od transcendentnej wizji człowieka i przekonanie, że tylko człowiek, jego wolność i wolny wybór są prawem do regulowania i kierowania człowiekiem we wszystkich sferach życia, łącznie z prawem do aborcji, a więc zabijania bezbronnego **zaczynu życia człowieka**, nawet wtedy, gdy Ono jeszcze jest w stadium embrionalnym.*

Eksponowane w czasie manifestacji hasła wolnego wyboru kobiet do aborcji nasycone były zarówno w formie, jak też treści nienawiścią do Kościoła, a więc tym samym – do narodu oraz rządzącej obecnie w Polsce koalicji politycznej. Następnie niewybredny i ryszotkowy język uczestniczek, „okraszony” niezbyt jeszcze dojrzałymi mężczyznami, dopełniał obrazu upadłości obyczaju i godności uczestników tzw. Manify.

Ten, skrótowo opisany wyżej, obraz upadłości społecznej wywołał we mnie, a myślę, że i wśród wielu, niesmak i bunt przeciwko takiej formie wyrażania społecznego protestu. Postanowiłem opracować „Coś”, co w moim zamysle będzie sprawdzonym przeciw powrotem, czy też metodą stosowaną w wielu trudnych kwestiach życia ludzkiego, czyli – Dialogu społecznego.

Na koniec, kilka zdań o genezie, warunkach i przyczynach, które złożyły się i ostatecznie zdeterminowały taką, a nie inną koncepcję projektu. Będąc okazjonalnie na ciekockim RODOS (czyli Rodzinnym Ogródku Działkowym Ogrodzonym Siatką), na którym od pięciu lat, w ciszy podziemnej katakumby, spoczywa jeden z kilku moich psich przyjaciół, ukochany beagle wabiący się – Ami. Dla odpoczynku psychiczno-fizycznego i relaksu, w oddali od miejskiego zgiełku, w ciszy i głębokiej ciemności Doliny Wilkowskiej Gór Świętokrzyskich, lubię często siadać samotnie przy dawnych moich zwierzakach, zapalając im uprzednio światło pamięci. Takie chwile napawają mnie nostalgią i często wieloma – twórczymi refleksjami.

W czasie jednej z takich relaksujących nasiadówek wykonałem telefonem komórkowym kilka zdjęć płomienia, świecącej się lampki pamięci. Podświadomie już, zacząłem przeglądać wykonany plik zdjęciowy, z równoczesnym powiększaniem ruchami palców po ekranie komórki, ledwo widocznej, prawie że mikroskopijnej wielkości białej, jednak świecącej na tle czarnego ekranu – kropki.

Rozszerzając ją do granic możliwości technicznych komórki, w każdej fazie otrzymywałem obraz powiększającego się płomienia i coraz mocniej rozświetlającego intensywną czerń ekranu telefonicznego urządzenia.

Ta dość prosta obserwacja, ten wydawałoby się mało znaczący eksperyment poruszył we mnie głęboko tkwiące pokłady przeróżnych koncepcji, prądów ideologicznych lub nawet mody, a dotyczących głównie istoty, genezy i sensu życia człowieka na ziemi.

*Dalsze moje spostrzeżenia, przemyślenia i analizy studyjne światła w ciemności, wraz z nałożonymi na nie fazami życia embrionalnego Człowieka – czyli płodowego, które nazwałem **Zaczynem Życia Człowieka** – od pierwszych dni ciąży, kiedy plemnik poszukuje swojej „partnerki”, które można odczytać jakoby okres poznawania się, czy też okres „narzeczeństwa”, aż do dnia, kiedy dziecko przychodzi na świat, podążając z ciemności do światła, a następnie spotyka się ze swymi rodzicami – wywołały we mnie szereg refleksji i konstatacji, które przekazuję Państwu w formie wielu pytań na wiszącej przed oczyma planszy. Serdecznie zachęcam do zapoznania się z ich treścią.*

Drodzy Państwo!

Szanując poglądy, opinie i przekonania Wszystkich w przedmiotowej sprawie, gorąco zachęcam i z góry dziękuję za wpisanie i pozostawienie myślowego śladu w wyłożonej „Księdze”, który – być może – stanie się kolejnym etapem w tworzeniu prezentowanego zamysłu.

*Dziękując za wpisy, życzę twórczej refleksji
nad ewolucją Człowieka „zatopionego” w Życiu Wszechświata.*

– Z poważaniem –

Autor koncepcji – Rektor Wszechnicy Świętokrzyskiej w Kielcach

Mieczysław Adamczyk

Kielce, 22 kwietnia 2022 r.